

Šv. Vincento Ferero bažnyčia

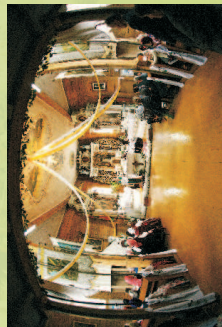

Šv. Vincento Ferero bažnyčia

Degučių Šv. Vincento Ferero bažnyčia Europoje išlikusi trirkampė medinė bažnyčia. Trikampis bažnyčios pastato planas labai neįprastas ir yra siejamas su Šv. Trejybės simboliu. Barokinė Degučių bažnyčia išliko 1760-aisiais. Ją pastatė Vainuto senūnas Tadas Blevičius, o svarbiausi fondatoriai buvo Adomas Blevičius su žmona Bogumila Budrikaitė.

Manoma, kad statyti bažnyčia galėjo paskatinti lamsi giminės dėmės, iš istorinių šaltinių yra žinoma, kad Blevičių giminę sukūrė tragedija, kai Aleksandras Blevičius užpuolė brolio Jono, Vainuto senūno, dvarą, o užpuolimo metu žuvo Jono dukra Joana. Aleksandras Blevičius greičiausiai pradėjo, o jo sūnus Tadas Blevičius baigė statyti ir įrengė bažnyčia.

Sprendžiant iš archyvinių dokumentų, Degučių bažnyčios gyvenimas tekėjo stebėtinai pastoviai. Parapija visada buvo maža, todėl neturtinga. Tačiau ne vienas dokumentas liudija, kad ji buvo tvarkingai prižiūrima.

Bažnyčios vidaus

Per du su puse šimto metų bažnyčia nedaug tepasikeitė, nors buvo triskart atnaujinta – 1840 m., XIX a. pabaigoje ir 1923-1938 m.

2011 m. restauruojant bažnyčios eksterjerą ant vienos lubų sijos rastas užrašas, kad pastarasis bažnyčios interjero – lubų, sienų, frizo, vargonų tribūnos dažymas buvo atliktas po 1984 m. Nutarta išsaugoti šį atidengtą užrašą.

Bažnyčios vidaus erdvę dengia lygios lubos, remiamos dviejų lygiagrečių sijų laikantių stulpų. Kampe priešais pagrindinį įėjimą – presbiterija. Joje įkomponuoti trys puošnūs drožybinių barokiniai altoriai, kurie sudaro vienišą meninį ansamblių. Sudėtingiausias ir išraiškingiausias iš jų Didysis altorius.

Didysis altorius

Jį puošia ažūrinės kolonos, lenkti šoniniai sparnai. Centre kabanti paveikslas rėmai smulkiai drožinėti akanto šakelių, vynuogių kekių, susipynusių juostų ornamentais. Altoriaus viršų vainikuoja slambus rokokokartušas ir dvi medinės šv. Barbaros ir šv. Elenos skulptūros.

Karys altorius

Delešius altorius

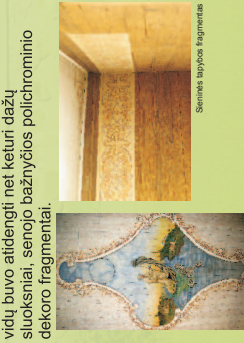
Iki šio išliko trys viršutinio altorio tarpinio šv. Antano Paduviečio, šv. Juodo Tado ir šv. Juozapo paveikslai, sukurti apie 1760-1763 m., to paties dydžio vienodos baroko ornamentinės formos, taip pat dabartinis titulinis šv. Vincento avizadas. Pastarasis maloninguoju, 1814 m. inventoriūsi mini pagalbos žmoniems liudijimus – vieną raktikos ir du kojos formos votus.

Vidiniai altoriai bažnyčioje

Išskirtinis bažnyčios įrangos elementas yra sakvyla, kurios apačioje įmontuota klausykla. Tai gana retai pasitaikanti architektūrinė kompozicija, padedanti tautos medžioklės patalpos erdvę.

Bažnyčios šventorius apsuptas akmenų tvora. Dvėji vartai lėtai tarp masyvių cementinių stulpų. Šventoriuje – koplytėlė, medinis kryžius su liaudies skulptūromis ir keturšonė, lentomis apkalta varpinė. 2011 m. buvo baigti Norvegijos finansinio mechanizmo lėšomis finansuoti Šv. Vincento Ferero bažnyčios eksterjero tvarkymo darbai, pakeistas stogas, sienojai, bažnyčia perdažyta, sutvarkyta akmeninė tvora ir varpinė. Restauruojant bažnyčios vidų buvo atidengti net keturi dažų sluoksniai, senoji bažnyčios polichrominio dekoro fragmentai.

Lubų tapyba

Senasis apšviesto fragmentas

Darbų metu buvo nuvalyta ir konservuota lubų tapyba, parodykanti ant sijų išlikę dekoro elementai, išsaugotas virš sakvylkos esantis mlyno spalvos su augaliniiais motyvais tapybinis dekoras, suvienodintas sienų spalvomis tonais ir kt.

Restauracijos metu apiktai ypatingai vertingi istoriniai radiniai: tarp pastato sienų rasti auksu siūlajis suvinėti bažnytiniai drabužiai, polichrominių tirtimų metu vienoje iš sienų surastas konsekavimo kryžius, o bažnyčios palepėje rasta dar viena vertybė – į ritinėlį susuktas sakralinio, kaip manoma, XVIII a. paveikslų fragmentas. Net akmuo švęstam vandeniui laikyti šioje bažnyčioje yra ypatinga istorija, kuri mena krašto priešistorę.

Lubų tapyba

Lubų tapyba

Šv. Vincento Ferero bažnyčia su joje esančiu sakraliniu dailės paveldu yra vaistybės saugomas kultūros paveldo objektas. Bažnyčia kultūros vertybė jau buvo paskelbta 1963 m.

Degučių bažnyčioje vyksta profesionalios muzikos koncertai, įtraukia į „Baroko kelį“, 2012 m. Europos kultūros paveldo dienų metu joje vyko grigališkojo choralo koncertas.

St. Vincentas Fereras's Church

Degučiai St. Vincentas Fereras's Church is the only remaining tripartite wooden church in Europe. A triangular building plan of the church is very unusual and is associated with a symbol of the Holy Trinity. It was built by Vainutas Elder Tadas Blevičius in 1760. It may have been inspired by "a dark spot of the family".

From the historical sources it is known that a tragedy struck the Blevičiai family when Aleksandras Blevičius attacked his brother Vainutas Elder, Jonas's estate and Jonas's wife Joana was killed during the attack. Thus Aleksandras Blevičius may have started and his son Tadas Blevičius completed the construction and equipped the church.

The church has little changed over two hundred and fifty years, although it was renovated four times: 1840, at the end of the XIX century, 1923-1938 and 2011.

The internal space of the church is covered by smooth ceiling based on two parallel beams holding the poles. There is a presbytery in the corner in front of the main entrance. Three ornate carved baroque altars are incorporated there, that make a whole art ensemble. The great altar is the most complex and expressive.

There are three still remaining pictures of the upper altar of St. Anthony of Padua, St. Jude Thaddeus and St. Joseph, painted around 1760-1763, equal baroque ornamental forms of the same size, current titular image of St. Vincent. The latter painting was already considered gracious in the XVIII century. The inventory of 1814 mentions witness of aid to people: one hand and two foot shaped votive offerings.

In 2011, several exterior renovation works of St. Vincentas Fereras's Church funded by resources of Norwegian financial mechanism were accomplished: the roof changed, the old church repainted, the wooden fence and belfry fixed. While renovating the interior of the church even four layers of paint were uncovered as well as the fragments of the old polychrome decoration of the church. During restoration extremely valuable historical finds were detected: gold thread embroidered church vestments were found between the walls of the building, a consecration cross was found in one of the walls during polychrome research and a rolled up fragment of the XVIII century painting was found in the attic of the church. Even a stone for holy water of this church has a special history that reminds of prehistory of the region.

St. Vincentas Fereras's Church with sacred art heritage in it is an object of state-protected cultural heritage. The church was declared a cultural treasure in 1963.

Die Kirche des hl. Vinzenz Ferrer

Die Kirche des Hl. Vinzenz Ferrer in Degučiai ist dadurch besonders, dass es vielleicht die einzige dreieckige erhalten gebliebene Kirche in Europa ist. Der dreieckige Plan des Kirchengebäudes ist sehr ungewöhnlich und wird mit dem Symbol der Heiligen Dreifaltigkeit verbunden. Die Barockkirche in Degučiai wurde im Jahre 1760 gebaut. Sie wurde von dem Altesten in Vainutas Tadas Blevičius gebaut.

Man vermutet, dass es zum Bau der Kirche „ein dunkler Fleck in der Familie“ geführt haben könnte, aus dem der berühmte Ölfremde als Familie Blevičius eine Tragedie erlebte. Als Aleksandras Blevičius das Gut von seinem Bruder Jonas den Altesten von Vainutas, angegriffen hat, und beim Angriff die Tochter von Jonas – Joana gestorben ist. Wahrscheinlich hat Aleksandras Blevičius mit dem Bau der Kirche angefangen, und sein Sohn Tadas Blevičius hat den Bau beendet und die Kirche eingeweiht.

In zweithalb Hundert Jahren hat sich die Kirche wenig verändert, obwohl sie vier renoviert wurde – im Jahre 1840, Ende des 19. Jahrhunderts, im Jahre 1923-1938 und im Jahre 2011.

Innenraum der Kirche wird von glatter Decke gedeckt, die von zwei parallelen Fösten, die Decke halten, getragen wird. In der Ecke vor dem Haupteingang befindet sich das Presbyterium. Hier sind drei prächtige geschnitzte Barockaltäre inkorporiert, die ein integrales Kunstensemble bilden. Der komplizierteste und ausdrückvollste von ihnen ist der große Altar.

Bis heute sind drei Bilder der oberen Altarstufe erhalten geblieben – hl. Antonius von Padua, hl. Judas Thaddeus und hl. Joseph – die ungefähr im Jahre 1760-1763 gemalt worden sind, die gleichen barockornamentalen derselben Größe, auch das aktuelle Titelbild von Vinzenz Ferrer. Das letzte Bild wurde schon im 18. Jahrhundert als gnädig gehalten. Das Inventar von 1814 erwähnt die Zeugnisse der Hilfe für Menschen – Votivgaben der Form einer Hand und zweier Füßen.

Im Jahr 2011 wurden verschiedene Außenarbeiten der Kirche durchgeführt, die durch den Mittel des norwegischen Finanzmechanismus finanziert wurden: das Dach und Wandlelemente geändert, die Kirche neu gefärbt, Steinmauer und Glockenturm erneuert. Bei den Restaurationsarbeiten des Kircheninneren sind vier Farbschichten entdeckt worden – die Fragmente des alten Polichromdekor der Kirche. Bei der Restaurierung sind besonders wertvolle historische Fundstücke gefunden worden: zwischen den Gebäudefassaden hat man mit Goldfaden gestickte Kirchgewänder entdeckt, bei den Polichromuntersuchungen ist in einer der Wänden Konsekrationsschüssel gefunden worden, und auf dem Dachboden der Kirche ist noch ein Wertstück gefunden worden: ein gerolltes Fragment eines XVIII Jahrhunderts – ein Stein für heiliges Wasser hatte in dieser Kirche eine besondere Geschichte die ande Vorgeschichte des Landes erinnert.

Die Kirche des hl. Vinzenz Ferrer und dort sich befindendes sakralisches Kunsterbe steht unter staatlichen Kulturbeschutz. Die Kirche wurde im Jahre 1963 als Kulturerbe erklärt.